

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. I. pescari 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Colecta națională

pentru restaurarea caselor devastate ale domnului Dr. Rațiu în Turda.

Transport din Nr. 241 fl. 1157.08

Din Bucium:

Societatea minei „Concordia“	50.—
Nicol. Tăndreanu, lucrător de mine	1.—
Simeon Dosu, lucrător de mine	—50
Alex. Jurca, lucrător de mine	—63
Ioan Macaveiu Copilău, lucrător de mine	—62
Simeon Macaveiu, lucrător de mine	—50
Nicolae Prața, lucrător de mine	—50
Moise Macaveiu, vigil de mină	1.50
Alexandru Safta, lucrător de mine	1.—
George Scurtea, lucrător de mine	1.—
Moise Duna, vigil de mină	1.—
George Lupu, lucrător de mine	1.—
Ioan David Zeicu, lucrător de mine	—50
Simeon Miza, lucrător de mine	—50
Ioan Macaveiu, lucrător de mine	1.—
Nicolae David, lucrător de mine	—50
Alex. Jurca, lucrător de mine	1.—
Ioan Trifa Ursul, lucrător de mine	1.—
Teodor Costinaș, lucrător de mine	1.—
Carol Wachal, măsurător de mine	1.—
Ioan Tăndreanu, vigil de mină	1.—
Elena Barițiu	3.—
Dimitr. Morariu, lucrător de mine	—50
Ghintiu David, lucrător de mine	—50
Ioan Danciu Crisnicu, lucrător de mine	1.—
Constantin Leterna, lucrător de mine	1.50
Ioan Pasca, lucrător de mine	1.—
Gerasim Devian, lucrător de mine	1.—
Gerasim Toma, lucrător de mine	1.—
Oare cine	3.—
Suma	fl. 1236.33

Administrația „Tribunei“.

Politica struțului.

Este ferbere mare, este clocot în Budapesta. Și nu e de prevădut, când are să se stăpenească și să se liniștească vulcanul politic. Căci până acum numai ferbe și clocotesc. Eruptiunea abia ieri s'a început, cu toate că semnalizată este de patru-cinci zile.

De ce este vorba?

De ferberea, de clocotul crizei.

Până aci numai sgomotul suteran din partidele politice și fumul diaristice ne semnalizase criza.

Însă și din sgomotul acesta rezultă, că s'nt departe bărbai politici ai Ungurilor de a putea eși din sfera cea măr-

ginită a ideilor lor soviniște. Simt sgomotul ferberii și al clocotului, dar' nu s'nt în stare a se deștepta, ca trezi să judece și să scie ce simt sau ce aud. Continuă a visa.

Visează tot de Maghiaria lor.

În visul lor s'nt preocupați tot numai de ei înșiși.

Alții, adevărații mulți din țerile unguresci, nici acum pentru ei nu există. Ear' dacă da, tot numai ca material brut, din care au să ese cu timpul Maghiarii cei mai rafinați. Dovadă procedea cu copiii Slovaciilor.

Încă nu se scie, ce dimensiuni are să iee criza. Va rămâne numai pe lângă sgomotul ferberii și clocotului, sau vulcanul politic va arunca cabinetul actual de tot afară din sinul său?

Situațiunea e dispusă, ca criza să iee dimensiuni mai mari.

Chiar și în publicistica maghiară e vorba de un fel de criză, care are să se întindă și asupra partidelor, se înțelege unguresci, genuine unguresci. Aceasta este gravă și importantă măturisire.

Că situațiunea așa este dispusă, n'are să se mire nimenea. Ear' dacă totuși ar încăpe oare-care mirare, ar trebui să aibă loc numai, dacă în impregiurări cum s'nt cele de astăzi s'ar pute, ca criza să nu treacă peste sferile genuine unguresci, sau cum se mai numesc, maghiare.

Și în ziua de astăzi nimica n'ar fi mai posibil, ca o criză cu dimensiuni mari. Căci opiniunea publică vine cu putere de vifor și în vuitul ei pentru dreptul de egalitate strigă, că trebuie frânte barierele, care împedecă o pulsare regulată a vieții publice în stat.

Sucurile vieții publice numai atunci vor fi de folos pentru totalitatea organismului, care se numesc stat, dacă neîmpedecă și în proporții egale se vor răspândi în toți membrii organismului, până la cele mai departate extremități.

Altfel statul va fi neconținut expus congestiunilor și convulsiiunilor sociale, și în urma acestora, unui număr considerabil de morbiuri și rele politice.

Nu numai patria în sens îngust și larg caută asupra crizei, ci și străinătatea. Aceasta cu deosebit interes, dar' în diverse înțelesuri.

O parte este nerăbdătoare să vadă, au mai prins Ungurii ceva minte de când au fost desviliți ca egoiști politici afară din seamă și tirani, în loc de cavaleri ai libertății? Dau garanții pentru stabilitatea și întărirea monarhiei austro-ungare, ca aceasta să fi o garanție pentru susținerea păcii europene cu alte puteri mari și mici împreună?

Aceasta este alianța triplă și adevărată ei.

Altă parte, tot așa de nerăbdătoare poate fi.

Nerăbdătoare, pentru-că se va teme, ca Ungurii nu cumva să prindă minte și să contribuie la întărirea monarhiei și a alianței pentru pace. Căci atunci patria nu va putea fi străbătută de invasiuni inimice și transformată după plac în câmp de bătaie, în care să sufere câmpiile, satele și cetățile noastre, spre a fi cruțate ale altora.

Aceasta este antipoda dela alianța triplă.

O, dar' nu!

Ungurii nu-și bat capetele cu bagateluri de acestea.

În toate impregiurările și în toate situațiunile ei se gândesc numai la sine. Toate impregiurările, toate situațiunile, ei gândesc cum să le exploateze în favorul lor și numai al lor.

Ca nisea Don Juan' politici ei caută tot numai aventuri politice pentru dinși plăcute. Caută totdeauna să se bucure de prezent și nu se îngrijesc de viitor.

Catastrofele provocate de mintea lor ușurată le uită așa de curând, încât îndată-ce au trecut peste ele, bat în pînteni, își răsucesc mustața și mereu strigă, că de o mie de ani alcătuiesc ei statul unguresc.

Ca-și-când statul unguresc numai ei l'ar fi alcătuit și susținut și nu l'ar fi primit ca dar dela alții în diverse rânduri, une-ori după întreruperi de secol.

Ungurii astfel își viră ca struțul capetele în preocupățiunile egoismului lor, încât nu vor să scie de nimica ce este afară de sfera celui egoism.

Criza actuală, dacă va fi să rămână în interiorul sferei partidelor unguresci, pentru binele comun al patriei are să fie tot așa de steapă, precum au fost toate câte s'au succed dela 1867 încoa. Experiența este martora cea mai sigură, că așa va fi. Egoismul politic al Ungurilor nu permite să-și scoată capul din preocupățiunile lor și să vadă și odată ce-i lipsese patriei și de ce are trebuință.

Ei bine, oamenii noștri politici să lase pe Unguri cu capetele virite în preocupățiunile lor.

Să apeleze însă meru la factorul suprem din statul constituțional, la Monarhul, și să cerce meru a-l câștiga pentru spargerea cercului preocupățiunilor pernicioase ale egoismului unguresc.

Să ceară neîncetat întinderea constituțiunii în realitate și fără rezerve și

clausule, asupra tuturor popoarelor din patrie. Pentru-ca monarhia austro-ungară, dacă are să fie ceea-ce trebuie să fie, să se poată răzima cu cea mai bună și sigură încredere în toți fiii sei.

Dacă e vorba de o criză, care ca în cazul mai sus indicat ar lua dimensiuni mai mari decât ia de obicei o criză de cabinet ministerial sau fie și de partide unguresci, să nu se sparie nimenea.

Căci ar fi o criză, care ar fi salutară pentru toate neamurile, câte aparțin sceptorului, sub care se scutesc popoarele monarhiei și ar fi cu bucurie întâmpinată de puterile, care voesc susținerea păcii.

Papa și Românii. Din incidentul trimiterii cheilor bisericii din Șişesci la Roma „Gazeta Transilvaniei“ a deschis coloanele sale unei polemici despre raporturile bisericii greco-catolice române față cu Papa. Ori cât de importantă ar fi această chestiune din punct de vedere bisericesc și național, noi credem că impregiurările actuale politice nu s'nt nici decât potrivite nici pentru deslegarea, dar' nici chiar pentru discutarea ei. Casul cu cheile bisericii dela Șişesci nu poate preocupa nici într-o parte drepturile bisericii greco-catolice române.

O scrisoare de apărare.

Dela dl Dr. Vasile Lucaci primim următoarea scrisoare, care cu plăcere o dăm publicității:

Onorată Redacțiune!

În urma provocărilor neumane, adresate mie de episcopul meu diecesan, pe cale indirectă prin minciunile și calumniile ce le-a răspândit în contra mea, pe cale socială, să-și justifice actul ilegal de suspendare, și să-și câștige aderenți dintre cler și mireni: am fost silit să adresez Ilustrității Sale epistola din nr. 207 al „Tribunei“.

Ce am scris eu, am și subscris, și susțin și acum în toa întregitatea sa, ce am iscalit în acel număr.

De atunci însă Ilustritatea Sa nu încetă cu provocările.

Ca om de ordine și de disciplină, am făcut tot, ce mi-a stat în putință, ca această cauză atât de penibilă pentru episcopul meu, să se compună pe calea sa legală. Înzadar!

Acum, ca om, care mai presus de toate țin la onestitatea publică, stau încremenit în fața procedurii episcopului meu, și mă întreb: ce vrea, ce scopuri urmărește Ilustritatea Sa?

Prin circularul publicat în nr. 238 al „Tribunei“ mă exprimune unei porniri noi, fatale, și mă provoacă pe mine, și pe toți oamenii de cinste, în modul cel mai brusc.

Și chiar acum, când toată lumea ome-nească stă în preajma unei ere de persecuțiuni ne mai pomenite, își află plăcere episcopul meu de a face slujbă lășmanilor noștri neîmpăcați, cercând a desbina, a irita, a aduce în confușiune ridurile noastre naționale?

Chiar acum, în ajunul procesului dela Dobrișin, proces ridicat în contra mea fără de nici o umbră de motiv legal, când spre apărarea mea și a cauzei noastre naționale, aș ave trebuință de toată liniștea sufletească, și cauza noastră sfântă ar ave lipsă de sprijinul tuturor fiilor națiunii: vine episcopul meu, și într'un circular plin de cele mai vătătoare falșități și neadevăruri, mă atacă în public, mă denunță înaintea confrăților mei.

Nu am acum vreme, nici destulă libertate spirituală, ca să răspund la fiecare din atacurile din acel circular; nu pot lăsa totuși, ca frații mei să rămână un singur moment în grea nedumerire față cu această cauză.

Așa dic:

1. Suspendarea mea s'a întâmplat la porunca guvernului maghiar, fără nici un motiv canonic, întemeiat pe date legale.

Cunoscând asta publicul românesc, a aprepțat actul de suspendare, așa cum s'a vădut.

Cei-ce au scris, vor fi sciut, ce și pentru ce scriu.

Ce am scris eu, am și iscalit, și pentru aceea primesc ori-și-când responsabilitatea.

Am cu mult mai mare stimă pentru clerul, inteligența și poporul român, decât să presupun, că nu știu ce fac, și că s'nt o ceată de oameni nepricepători, seducți.

Întâmplările din Șişesci, Șomcuta-mare, Gherla, etc. arată chiar contrarul.

Națiunea își cunoaște pe fiii sei.

2. Eu turbur pacea și liniștea acestei diecese.

Moșul Ezop de bună-seamă acest cas îl va fi avut înaintea spiritului său, când i-a compus fabula: „Lupus et agnus“.

La ce am ajuns! eu, omul păcii, omul dreptății și al adevărului, turbur pacea și liniștea dieceei, susținută cu atâta tărie și prudență de episcopul meu diecesan?!

3. „Motivele grave“, pentru care am fost suspendat, și procesul canonic început în contra mea, ar trebui să fie demult înaintea consistorului metropolitan, în urma apelațiunii mele, și în urma repetiților provocări oficiale ale aceluiași venerat consistor, îndreptate către Ilustritatea Sa, să se justifice acele „motive grave“.

Nu s'nt însă nici „motive grave“, documentate și justificate, nu este nici proces canonic, ca în palmă, ci este numai porunca guvernului maghiar, și fidelitatea neclintită către „idea de stat maghiar“, care pretinde „energie“ dela Ilustritatea Sa.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Bibliografie.

Primim dela dl G. B. Duică următoarele șire:

De Redactor!

În nr. 235 al „Tribunei“ ați publicat un răspuns al dlui Dr. Rudow la o notiță critică asupra cărții d-sale: Geschichte des rumänischen Schriftthums.

S'nt și eu amintit în ambele aceste notițe.

Mă simt deci silit a constata următoarele adevăruri:

1. Exacte, fără a scăde și fără a adauge cu nimic realitatea, s'nt următoarele vorbe ale dlui Dr. Rudow: „eu am spus în ea ori unde cuvântul cel dîntău și cel din urmă“.

2. Eu am cetit părți din manuscris; am indicat izvoare, după care ce am cetit trebuia adaus ori schimbat; am dat și ceva notițe.

Atât.

Deci eu pot lua — și s'nt în drept a lua — responsabilitatea numai pentru erorile — pentru toate, — pe care domnul Dr. Rudow le va regăsi în notițele mele, scris de mine ori în informațiile mele.

3. Înainte de a se tipări cartea am cerut dlui Dr. Rudow să nu mă numească colaborator, cum a voit d-sa, deoarece nici nu am fost; pentru că i-am fost eu

de ajutor, admeam într-o scrisoare cel mult o modestă amintire în prefață. Dacă nu mă înșel, am scris chiar cu vorbele cu care priuniam să fiu amintit.

O observație. Eu nu am vădut încă cartea ca să-i cunosc ultima și întreaga redacție, și cred că rău s'a făcut dacă chestiunea s'a abătut dela istoria literaturii, la istoria Istoriei, pentru că în acest cas publicul încă schimbă intere pentru întâia cu cel pentru a doua istorie.

Jena, 4 Noembrie 1882.

G. Bogdan Duică.

D. Rudow ne trimite următoarele rânduri:

„Cercetând mai deaproape coalele de corectură, am vădut că se găsesc pe pag. 35 corect cuvântul calvini (principii ardelenesci), ear' nu „catolici“, cum în cartea mea.

„Această eroare trebuie că e lucrul unui culegător-tipograf, și deci nu a mea, cu atât mai puțin a dlui Bogdan“.

Un pom de Crăciun și o nuntă.

— Novellă —

de

F. M. Dostojevsky.

Dilele trecute am vădut o nuntă.... dar' stăi! Vreau să vă povestesc mai bine ceva despre un pom de Crăciun. Nunta a fost minunată; mi-a plăcut foarte, dar' cealaltă

întâmplare e totuși mai interesantă. Nu știu cum, dar' când am vădut nunta, mi-am adus aminte de pomul Crăciunului. S'nt chiar acum cinci ani, de când am fost pofit în seara de Sân-Văsiu la un bal de copii. Cel-ce mă invitase era o persoană prea bine cunoscută în cercurile comerciale, care-și avea conexiunile, cunoscințele și intrigile sale. Se poate deci presupune, că acest bal era pentru părinți numai un pretext pentru a se întruni mai mulți laolaltă, ca să poată povesti ca din întâmplare despre tot felul de lucruri interesante într'un mod cât se poate de nevinovat. Eram străin, n'aveam să aștept nimic, prin urmare am petrecut seara aceea destul de independent. Mai era acolo un domn, care după cum mi-s'a părut mie, nici nu cunoscusea familia, nici nu avea cu gazda casei vre-o afacere, care încă venise adus de un vînt străin la această petrecere familiară.... mi-a atras atențiunea chiar dela început. Un bărbat înalt, sec, foarte serios, foarte bine îmbrăcat. Se putea vedea, că se simte străin în mijlocul bucuriei; când se retrăgea într'un unghiu, bîgăm de seamă, că înceta de a mai zîmbi, sprîncenele lui cele negre și groase coborau în jos.

Nu cunoscusea pe nime afară de gazda casei. Din purtarea lui puteai observa că îi e de urît, și totuși se silia cu o adevărată vîtejie să se arete până în urmă voios și fericit. Mai târziu am aflat că e din provincie, venit nu știu pentru-ce afacere în reședință; gazda casei, căruia îi prezentase o scrisoare de recomandățiune, nu-l prea protegia, îl în-

vitase însă din complesanță la balul seu de copii. Cărți nu juca, cu figări nu-l îmbia nimeni, nimeni nu sta de vorbă cu el, poate pentru-că cunoscusea pasărea de pe pene, destul că domnul meu, ca totuși să facă ceva, se vădă silit să-și netezească barba în-treagă. Și într'adevăr avea o barbă foarte frumoasă. Dar' cu atîta singoșină o neteția, încât puteai veni la credință, că antăia a venit barba pe lume, apoi el, ca să o netezească.

Afară de figura aceasta, ce se bucura în felul ei de norocul familiar al gazdei, care avea cinci copii bine hrăniți, mi-a mai plăcut un domn, care însă era de alt soi. Ce personajul mai era acesta! Îl numiau Iulian Mastacovic. Prima uitătură îi spunea că e un oaspe de onoare, care stă în același raport către gazda casei, ca gazda casei către domnul cu barbă. Domnul și doamna casei îl urmăreau cu afabilitățile lor, îl încercau cu complimente și-i prezentau pe toți oaspeții, pe el însă nu-l prezentau nimieri. Am observat în ochiul gazdei o lacrimă, când a auzit pe Iulian Mastacovic exprimându-se, că arare-ori a avut foricirea de a-și petrece așa de minunat. Începuse să mă cuprindă groaza în fața unui bărbat așa de important, de aceea mă străcurai — săturat și de gălăgia copiilor — într'un salon mic, din întâmplare gol, și mă aședai în pavilionul de flori al stăpânei casei, care cuprindea aproape jumătate din spațiul odăii. Copiii fuseseră tare de treabă și nu voiau să se poarte ca cei bătrâni, cu

toate admoneriile mămăilor și guvernanelor lor. Până bați în palme goliseră pomul Crăciunului de ultima firmitură de confect, ba avuseră vreme să strice jumătate din jucăriile despre care încă nici nu știu, cui i-se vor veni. Cu deosebire atrăgător mi-se părea mie un copil cu părul negru, creț, care în continuu mă ochia cu pușca-i de lemn, voinde pe semne să mă împușce. Atențiunea generală se îndreptă însă asupra unei fetețe de vre-o 11 ani, de minune frumoasă, ca o amoreță, pe lângă aceea liniștită, gânditoare, palidă, cu ochi mari, care ogîndu întregul ei suflet blând. Copiii o ofensaseră într'un mod oare-care, pentru aceea veni și ea în salonașul, unde mă aflam, făcându-și de lucru cu păpușa ei. Cu respect se uitau oaspeții la un arîndaș de cărcime, tatăl ei, șoptindu-și că pentru înzestrarea ei s'nt depuși deja trei sute de mii de ruble. Întorcându-mă către grupa șoptitoare, observai pe Iulian Mastacovic, care asculta cu capul puțin într-o parte, pînă dis la flecăriile celor. Eu din parte-mi nu puteam admira din destul șîretenia gazdelor la distribuirea darurilor. Feteța cu zestre de trei sute de mii de ruble căpătase păpușa cea mai scumpă. Apoi urmau celelalte daruri scădînd treptat fiecare după rangul mai mic al părinților acestor copii fericiti.

Ultimul copil, un băiat de 10 ani, slab, mic, cu părul roșu, căpătă numai o cărtică de istorisiri, care vorbiau de frumșetea naturii, de copii ascultători etc., fără iocane, ba chiar fără vignete. Copilul, a cărui mamă era gu-

4. „Eu mă folosesc de mijloace ilegale și neieritate, ca să-i îndemn pe credincioși la defecțiunile dela sfânta noastră religioasă greco-catolică“.

Veți Române! unde dă și unde creapă. Și această afirmațiune temerară o ascunde Ilustritatea Sa sub masca „cunoștinței venite la ordinarietate“.

O, sormană inima mea! ce mai denunțări perfide trebuie să suport!

Eată secretul pornirilor Ilustrității Sale. Poruncile dușmanilor de sus, și apoi spre justificarea execuțiunii acelor, alergare după informațiuni mișești ale unor existențe mișerabile.

Mulți mi-au spus și până acum, că această denunțare a Ilustrității Sale este „culmea infamiei“, eu o resping dela mine cu toată indignațiunea, și o declar de un neadevăr, de o insultă, aruncată în contra mea cu cea mai vădită tendențiozitate.

5. Că sîntem într'un stat, unde domnesc și trebuie să domnească legile, arată luptele noastre nesfîrșite, arată suferințele poporului român, arată procesele ce ni s-au intentat.

Fie Ilustritatea Sa mîngăiat cu legile și cu suferințele Maghiarilor, eu mă îndestulesc cu inimile poporului românesc. Mai dulce îmi este pînă suferințelor în luptă pentru drepturile neamului meu, decât ocoțirea legilor maghiare, care îi susțin pe trădători!

Înainte, Ilustrissime! nu cer indulgența nici îndelunga răbdare dela mine: vreau să triumfeze dreptatea și adevărul.

„Dilexi iustitiam, odi iniquitatem, ideo morior in exilio“.

Cluj, 9 Noemvrie 1892.

Dr. Vasile Lucaciu,
paroch.

CESTIUNEA ROMÂNĂ și PRESA FRANCEZĂ.

„Le Parti National“ din Paris publică în numărul seu dela 23 Octomvrie următorul articol eșit din pana cunoscutului publicist francez Louis Richard:

„Cestiunea Românilor din Ungaria, cunoscută și sub numele de cestiunea Transilvaniei, a revenit în repetite rânduri, de curînd, în sesiunea delegațiunilor austro-ungare, ale căror debateri periodice par ca un fel de revistă anuală a cestiunii Orientului.

Nimeni nu s-a făcut mai bine interpretul intransigenței ungurești în această privință, ca contele Apponyi, șeful opoziției drepte și candidat la succesiunea contelui Szapary, când a vorbit cu o desinvoltură de cavalier despre Liga culturală română, „a cărei sarcină principală este de a asmuți opinia publică contra Ungariei“, declarând că fapta regelui Carol, care a adresat unor membri ai Ligei câteva cuvinte grațioase, este în contradicție flagrantă cu datoritiile, pe care fiecare stat trebuie să și le impună când e vorba de siguranța internă a vecinilor sei.

„În același timp certuri violente s-au produs din ce în ce mai numeroase între Români și Unguri, în ajunul aniversării a 90-a a lui Kossuth, și altă dată la Cluj, bande de manifestanți se tirau pe străde spărgînd cu petri geamurile caselor locuite de Români.

„În toată Peninsula Balcanică nu există o istorie mai lugubră decât cea a acestei avant-

garde a civilizațiunii occidentale, învălătată fără a fi înghițită în valurile oceanului barbar.

„Acești descendenți ai vechilor Romani n-au trecut peste îngrozitoarea vijelie a invasiunilor gotice, slave, hunice, mongole, tătare, păstrînd moravurile și fisionomia lor română, decât pentru-ca să cadă sub hegemonia ungurească, într'o situație mai tristă încă. Ce contribuțiune mai instructivă și mai tristă pentru istoria generală a naționalităților dela Dunărea-de-jos și de mijloc, decât stabilirea acelei mari instalațiuni a dualismului austro-ungar, unde două minorități turbulente, dar savant organizate, asupresc și aduc la desperare o majoritate pacinică.

„Se cunosc fazele cestiunii Transilvaniei în acest secol.

„Mai înainte la 15 Maiu 1848, adunarea entusiastă a Românilor pe Câmpul Libertății dela Blaj, cerînd „unirea tuturor Românilor statelor austriace într'o singură națiune autonomă, făcînd parte integrantă a imperiului sub sceptrul Habsburgilor“, apoi entuziasmul mai mare încă al războiului din 1848 contra asupritorilor maghiari, apoi desilusiunea și regretele, casa Habsburgilor, uimind lumea prin ingratitudinea sa“, în fine unirea Transilvaniei printr'un singur decret la Ungaria în 1865, care, după introducerea dualismului în 1867 dete fără apărare pe mîna Ungurilor trei milioane de Români, care au contribuit a salva dinastia contra acelorai Unguri în 1848.

„Istoria lor dela introducerea acestui dualism fatal nu este în adevăr decât istoria îndelungatelor suferințe ale unei națiuni, în inima căreia vor cu orice preț să înăbușească conștiința naționalității sale.

„Dela 1848 — scriu ei — noi Români n'am cerut și nu cerem decât ce este al nostru; cerem drepturi naționale în virtutea faptului, că locuim în această patrie și că voim să rămănem aici. Voim și noi să avem, în această lume și în realitate o patrie. Nu putem admite, ca Ungurii să și însușească dreptul a ne dicta în ce chip trebuie să ne gândim, să simțim și să vorbim“.

Articolul resumă apoi toate legile despotice create dinadins contra Românilor și toate fărâdelegile ungurești și apoi continuă:

„Rămăsese numai libertatea personală, dreptul de a trăi și de a munci, acest drept, al cărui exercițiu, la națiunile civilizate, e pus sub protecțiunea autorităților publice. Cei care vor să și de seama de chipul cum vieța și persoana omenească sînt apărute în Transilvania, vor face bine să cetească cu atențiune în Replica tinerimii universitare capitoul intitulat: „Acte de sîlbătocie ale gendarmeriei maghiare“.

Articolul citează 5 casuri oribile din acest capitol și încheie:

„Astfel sînt faptele care se petrec nu în China sau Dahomey, ci în Ungaria, în plinul secolului al XIX.“

„L'Observateur français“ într'un prim-articol intitulat: „Românii din Ungaria“, combate barbaria Ungurilor, trecînd în revistă toate faptele de barbarie ale șovinistilor unguri, interpellarea lui Ugron și Apponyi, răspunsul iesutic al primului-ministru Szapary, condamnă energie exclusivismul unguresc și taxează pe Unguri mai despoți decât Muscalii, pe care Ungurii îi învinovătesc mereu de barbarie.

Tot pe basa Replicei scrie un articol vehement contra Ungurilor și „La France Nouvelle“.

vernantă la băieții gazdei, era de tot timid. El purta o haină sărăcăcioasă. După ce își primise cărticea, umbă multă vreme cu dor pe lîngă celelalte jucării; cu ce plăcere s'ar fi jucat el cu copiii, dar' nu putea; își cunoșea pe semne poziția. Privese cu plăcere la copii: cât e de interesant, când se luptă neastîrnarea în ei și ese la iveală.

Observai, că jucăriile celorlalți copii îl așteau tare — clipia din ochi cătră ei, încerca să glumească cu ei, un îngămfat, ale cărui buzunare erau deja pline cu tot felul de dulceturi, îi dete mîrșul seu, pe unul îl purta chiar în cărcă, și acestea toate numai ca să nu-l alunge de pe scenă. Curînd însă veni un băiețuș obraznic cătră el și-l bătîu bine. El nu putea să plîngă. Guvernanta, mamă-să, îl vedîu și-l poruncî să nu conturbe pe ceilalți copii. Băiatul se îndepărtă în salonașul unde era și fetița.

Aceasta îl lăsă să se așadă lîngă ea, și curînd îi vedîu pe amîndoi ocupați cu sirgîntî la îmbrăcarea păpușei.

Stătusem deja o jumătate de oră în pavilionul meu și era pe aci să adorm. Ascultînd așa cam ca prin vis la vorbele băiatului și ale frumuseții cu cele trei sute de mii, care priviau numai păpușă, eată că intră Iulian Mastacovic în odaie. El se folosea de o scenă mai gălăgioasă a copiilor, pentru a se furișa din sală. Nu-mi scăpase — colo în ascunșul meu — din vedere, că cu câteva minute mai înainte conversase foarte familiar

cu tatăl viitoareii mirese bogate, a cărei cunoștință numai acum o făcuse. Acum sta gînditor, ca unul care socotesce ceva pe degete.

„Treisute trei sute“, șoptia el. „Unsprezece doisprezece treisprezece și așa mai departe. Șesprezece — cinc ani! Să dîcem cu 4 la sută — 12, de 5 ori — 60, pe ăști 66 să dîcem că fac în cinci ani — patru sute. Hm! da Dar' cu patru sute nu le ține calculul acela! El mai că dă opt, ba poate chiar deose pentru sută. Ei, cinci sute, să dîcem cinci sute de mii, cel puțin, asta e sigur; ce-i peste, pe tîndalitură, hm“

Isprăvise cu contemplațiunile lui. Suflînd odată, voia să se părăsească odaia, când dete cu ochiul de fetițe și stete pe loc. Pe mine nu mă vedea: eram în dosul florilor. Mi-se părea, că tremură de iritat; ori era calculul de mai nainte, care-l influența așa de tare, ori apoi altceva, destul că și freca mîinile și nu putea sta în loc. Pînă la extrem ajunsese dispoziția aceasta, când în fine se îmbărbătă să stea pe loc și să arunce o privire plină de hotărîre înspre viitoarea mireasă. Voi să meargă înainte, se uita împregiur și se hotări în fine să se părăsească spre copiii, dar' numai în virful degetelor. Conștiința poate că nu-i era chiar curată. Se apropiă de ea cu un zîmbet, se plecă spre ea și o sărută pe cap. (Va urma.)

„Estafette“ dîce, că: „certurile între Români Transilvaniei și între Unguri, care pretind a-i ține sub tutelă, au atins în timpul din urmă un caracter foarte acut. Tinerimea celor 2 țeri s'a pus în front, și broșurile li-a servit ca arme de bătaie. Sub titlul: „Cestiunea română în Transilvania și Ungaria“ studenții români ai acestor 2 țeri au expus plîngerile rasei lor“.

Suspendarea dlui Dr. V. Lucaciu.

Despre noua investigațiune la Șîșesci, încredințată canonicului Papiu, despre care ne raportează pe scurt telegrama din Baia-Mare, corespondentul nostru din Baia-Mare ne scrie cu data 8 Noemvrie următoarele:

Onorată Redacțiune!

Din nou fiind exmisă comisiunea episcopescă la Șîșesci și filialele Unguraș, Bontăeni și Dănesci, 5 l. c. n., însă nu cu scop de a liniști sufletele credincioșilor, ci cu scop de a le înstrăina pe acelea de bravul lor preot, de unde s'a vădut procedura comisiunii și a lui Pap Pista, care i'a sfătuit ca prima-dată să meargă în filiala Dănesci, fiindcă acolo are Pista mai mulți debitori, care s'ri contrari părintelui, însă n'a găsit.

Dacă comisiunea din partea tuturor fruntașilor a fost de gol dată, așa încît alt răspuns n'au dat poporenii comisiunii, fără că dacă nu ni-ai adus scrisoare dela vîldica ca să ne slujească Lucaciu, atunci nu stăm de vorbă d-voastră, că scim noi că sînteți oameni mincinoși și celăi.

Și așa cu toții părăsind școala din Șîșesci, au eșit blăstîmîndu-i pe ei și pe episcopul lor.

Și în sfîrșit părăsind comuna Șîșesci, comisiunea care a fost în persoanele Papiu și George spiritualul însoțit de capelanul Dregyán Ödön și flicar.

Părăsind școala și se părea a-i vedea dîcînd dîcîla Românilor: „Cum și-ai cărat, așa ai mîncat“.

Din Groși ni-se trimite spre publicare următoarea

Declarațiune:

Subscrișii locuitori din comuna Groși, în fața situațiunii ce ni-s'a creat prin actul de suspendare cu care episcopul Gherlei a lovit pe cel mai eminent și binemeritat preot român, Dr. Vasile Lucaciu, ne simțim datorii în fața lumii a declara:

1. Direcțiunea urmată de marele erou Dr. Vasile Lucaciu, precum și politica profesată de el este a noastră și singura mîntuitoare pentru poporul român.

2. Calea contrară politicii profesate de El este în dauna intereselor noastre bisericicesci și naționale.

3. Deci cu stimă, cu iubire și frăție salutăm pe reprezentanții dela Șîșesci, conclusele aduse acolo le primim de ale noastre, protestăm sus și tare în contra actului de suspendare, și îndeosebi reprezentățiunea făcută la Sfîntul Scaun apostolic din Roma în cauza aceasta o declarăm făcută în numele nostru.

Ioan Costin, Gregoriu Ardușetan, Zaharie Horge, George Zicaș, Marcu Herteș, ca curatori bis.; Avram Mărian, jude comunal; Vasile Mărian, Andreiu Mărian, Luca Herteș, Ioan Farcaș, Nuțiu Farcaș, Grigorie Farcaș, Gavril Ardușetan, Vasile Dobrican, Gavril Moroșan, Pavel Lupan al lui Nichi, Pavel Lupan al lui Costan, George Lupan al lui Nuțiu, George Lupan al lui Tomi, Ioan Zoicaș al lui Ilie, Pavel Herteș, Nicolae Prelucan, Dumitru Horge, Ioan Lupan, Emilian Lupan, George Lupan al lui Nicolae, Avram Lupan, George Lupan al lui Costan, Luca Lupan, Stefan Lupan, Simeon Pante, Ioan Poran, Ioan Leschian, Costan Bolte, Grigorie Zoicaș, Ioan Bătă, Ioan Marian, Ioan Cosmăș, Nicolae Lupan, Mitru Rotean, George Bătă, Pavel Bebuș, Gavril Ardușetan, Avram Robian, Nicolae Nicoară, Costan Goge, economi.

Brutalitatea gendarmilor maghiari.

Părintele Iosif Cațaveiu, paroch în Lisa, ne trimite următoarea scrisoare, care nu mai are trebuință de nici un comentat:

Lisa, 23 Oct. st. v. 1892

Onorată Redacțiune!

Binevoiti a publica în mult prețuitul diar „Tribuna“ următorul cas de volnicie al gendarmilor unguresci:

Sămbătă în 17/29 Octomvrie a. c. la 11 oare noaptea a venit în casa mea gendarmul Teodor Miklós însoțit încă de unul și de un servitor comunal, și sub pretext că voese să-mi spună ceva secret mă, roagă să intrăm în altă odaie. După ce am intrat cu ei în cealaltă odaie, îmi spune că sînt arestat,

să mă fac gata spre a merge cu ei la Făgăraș. La întrebarea mea, că pe basa cărui ordin vreau să mă aresteze? au răspuns, că n'au nici un ordin, dar' le stă în dreptul lor să aresteze pe cine vreau. Am întrebat, că sub a cui responsabilitate mă arestează, dacă n'au ordin? Au răspuns, că sub responsabilitatea legii. Înzadar am cerut dela ei ca să mă lase pînă dimineața, că am serviciu, căci ei dîceau pleacă înainte.

Nu mai după-ce li-am spus, că n'am încredere în ei să plece noaptea, mi-a conces să trimit la soorul meu să-l rog să meargă cu mine cu căruța; ceea-ce s'a și întîmplat.

După-ce am ajuns în Făgăraș noaptea pe la 2 oare, a doua zi la 10 oare m'a condus la judecătoria și m'a băgat în temniță, unde am stat pînă Luni în 31 Octomvrie n. a. c. la 3 oare după amiazi, când apoi am fost chemat înaintea judei investigator, care mi-a pus următoarele întrebări, la care am și răspuns: „De ce ești arestat?“ — „Nuscui“. — „Când te-au prins gendarmii?“ — „Sămbătă noaptea la 11 oare“. — „De ce te-ai opus, și de ce ai alarmat lumea?“ — „Nu m'am opus că ei erau armați, și n'am alarmat, numai am trimis pe servitoarea după soorul meu să vină cu mine în căruță“. — „Bătutu-te-au gendarmii?“ — „Nu“. — „Ești sănătos?“ — „Da“. — „Ai avere?“ — „Da“. — „N'ai învățat d-ta pe Nicolae Moldovan, care e arestat în Gherla, ca să și descopere complicită cu care a împușcat acum 2 ani pe primarul Ganea?“ — „Am vorbit cu Nicolae Moldovan atunci când era prins și legat și l'am rugat cu blîndețe să spună tot adevărul, să nu retacă nimic, nici să spună mai mult ca ce este adevărat“. — „Dar' spune-mi mie pe larg tot ce scii despre cauza aceea, că eu nu o cunosc?“ După-ce i-am istorisit tot ce am știut, m'a pus în libertate cu condițiunea că când mă va chema să mă prezentez.

Am întrebat eu apoi că pentru atîta m'au escortat gendarmii? nu putea să mă citeze în alt mod, și timp, nu Duminica când tot preutul e ocupat cu serviciul divin? și în puterea nopții? când tot omul are lipsă de liniște să-l conturbe și sparie familia etc.? La toate acestea mi-a răspuns că el n'a avut nici o seire despre arestarea mea, dar' gendarmii au dreptul acela, și dacă mă simt neîndestulat cu procedura gendarmilor, și nu cred că au avut dreptul, să fac arătare unde voui sel și voui vră.

Eșind în modul acesta mîngăiat, am sosit acasă în familie-mi, unde am aflat soția pe pat, în care zace și astăzi, pe cei trei copii micuți spăriați și plîngînd, așa încît tot meru trebuie să i conving seara și noaptea că sînt aci, că nu vine nimenea, să nu le fie frică ș. a.

De atunci și pînă atunci gendarmii în fiecare noapte sînt în comună și investigază meru, iau câte un servitor comunal cu ei și se duc la familia noaptea și iau protocol, apoi aduc în cancelaria comunală oameni și îi tot sucesc și învîrtesc, amenință cu bătaie, leagă, amenință cu escortare etc. nu odată, ci mai de multe ori pe unul, pînă-ce omul săturîndu-se de atîtea șicane dîce ceea-ce îi place gendarmului ca să aibă odată pace.

Și vai de acela care nu ar dîce pe placul gendarmului Teodor Miklós! Așa d. e. locuitorul de aici Nicolae Orzea în decurs de o lună de patru-ori a fost surprins noaptea de gendarmul Teodor Miklós și tot de unul și același lucru întrebat, pînă-ce în urmă a trebuit să afirme ceea-ce n'a auzit și n'a vădut nici-odată, creșînd că așa va avea odată pace de gendarmi.

Iosif Cațaveiu,
preot român

La Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

CRONICĂ

Procesul părintelui Lucaciu. Din mai multe părți primim scirea, că preoții români, atît uniți cît și ortodoxi, au luat laudabila hotărîre de a ține slujbe duminicești în biserică, Sămbătă în 12 Noemvrie n. a. c., ziua în care iubitul lor coleg părintele Dr. Vasile Lucaciu va sta înaintea juraților din Dobrița, ca să și deosească pentru că a cutezat a protesta contra barbariilor dela Turda, Șimleu și Arad.

Transferări. Ministrul de justiție a transferat pe cancelistul Iuliu Szenczy dela judecătoria cerc. din Tășnad la cea din Abauj-Szántó și pe executorul Ioan Csutak dela judecătoria cerc. din Teaca la cea din Hedin.

Profesorul Dr. Victor Mataja, după- ce anunță o depeșă din Viena, a fost nu-

mit conducător al serviciului statistic în ministerul de comerț austriac în locul lui Brachelli.

Difteria. Aproape din toate părțile Ungariei se anunță ivirea difteriei. Epidemia grasează mai tare în Vespriim, Sătmar, în comitatele Zemplin, Jászberény, Somogy și în Baia.

Sinucidere. Mare senzație a produs în Becicherecul-mare sinuciderea protonotarului comitatens dela acolo, Nicolau Hegedűs, care s'a împușcat la 8 l. c. după amiazi. Sinucisul s'a fost reținut numai Duminica trecută din un concediu de patru săptămîni.

Un Ovreu arhiepiscop. Biurul de presă ni-a telegrafat aseară scirea, că canonicul Dr. Teodor Kohn, de origine Semit, a fost ales arhiepiscop la Olmütz. Scirea aceasta a produs cea mai mare senzație în Austria, deoarece Kohn nu a fost între candidații la acest post. Candidați au fost episcopul conte Belrupt din partea nobilimii, contele Poltulicki, protegiatul Polonilor și Dr. Hanel, candidatul burgezimii. După- ce anunță o telegramă din Viena, când a fost cunoscută în camera de acolo scirea despre alegerea lui Kohn, nu voia nimenea să o creadă. Contele Taaffe, întrebat, a dîs că aceasta e numai o glumă jurnalistică.

Din Sigmaringen. „Monitorul Oficial“ al României scrie: Luni, 19 curent, la oarele 2 și un sfert p. m. A. S. I. ducesa d'Edimburg, logodnica A. S. R. principelui Ferdinand, precum și principesa Victoria și Alexandra și principele Alfred de Marea-Britanie, și Irlanda, au părăsit Sigmaringenul pentru a merge să petreacă câteva zile la Coburg. Toți membrii familiei regale, doamnele și domni din suitele principilor, precum și dignitarii curții princiare au însoțit pe Angustii călători la gară, luînd, în modul cel mai călduros, rămas bun dela A. S. I. ducesa d'Edimburg și A. S. R. principesa Maria. Seara a avut loc la castel un prînz, la care au luat parte toți membrii familiei regale, doamnele și domni din suitele principilor, înalții funcționari ai administrației curții princiare, precum și de Voigts-Rhetz, numit consul general al Germaniei la Sofia, dl Gr. Olănescu, efor al spitalelor civile, și alții. Marți, 20 curent, la oarele 2 p. m. A. S. R. principesa ereditară de Hohenzollern și AA. LL. principele și principesa Frederic de Hohenzollern au părăsit deasemenea Sigmaringenul, fiind însoții la gară de regele și de toți membrii familiei regale, precum și doamnele și domni din suite. Seara a avut loc un prînz la care au luat parte toți membrii familiei regale, persoanele din suite și funcționarii superiori ai guvernului.

Disciplinarea studenților dela politehnicul din Lemberg. Douăzeci și patru de ascultători dela politehnicul din Lemberg au cerut de curînd rectoratului relegarea unuia dintre colegii lor, din motivul că ar fi comis o faptă neonestă și imorală. La cas că rectoratul nu va satisface cererii lor, studenții au amenințat că vor părăsi politehnicul. După o parlamentare mai lungă — anunță o depeșă din Lemberg — rectoratul a respins această cerere și doi studenți au fost relegați pentru participare la complet, 5 au fost dejenți în prezența colegiului profesorilor, amenințați fiind cu relegarea, iar 129 ascultători au primit admonițiune din partea decanului.

Catedrala din Constanța. Cetim în foile din România: Dni C. Exarcu, Al. Odobescu și Gr. Tocilescu au plecat Vineri, împreună cu delegațiunea sf. sinod, la Constanța, pentru a examina picturile catedralei de acolo, executate de talentul nostru pictor Mirea.

Punerea petrii fundamentale la școala normală din Cămpulung. Cetim în „Timpul“: Duminică s'a pus în Cămpulung prima petră fundamentală a școlii normale „Carol I.“ Această sîrbare a asistat de Tache Ionescu, ministru al instrucțiunii publice și al cultelor, dl deputat C. Ghîță Ioan, dl senator Rucăreanu, dl Rămniceanu, prefectul județului, dl colonel Geanoglu, dl Rîzescu, primarul orașului, precum și un foarte numeros public.

Un medic român membru al societății medicilor din Belgia. Cetim în foile din România: Societatea regală de medicină publică a Belgiei a trimis o adresă dlui Dr. Felix prin care îl numește membru de onoare al acestei societăți pentru zelul și devotamentul pe care l'a depus spre a evita partea orientală a Europei de flagelul holerei asiatice. În această societate nu sînt decât nouă străini ca membri de onoare.

Conflictul greco-român. După-cum se depeșează din Atena, răspunsurile putilor la pasul diplomatic al Greciei în afacerea Zappa au făcut acolo impresia, că acela nu va avea un succes practic. Așa ceva era de prevădut.

Un incident ruso-român. Se depeșează din Petersburg cu data de 8 c.: „Novoie Vremia“ afirmă a putea anunța pe baza detaliilor ce au sosit acum, că Români în Solina au împușcat la 16/28 Octomvrie asupra micului vapor rusesc „Olga“, când acela voia să se refugieze de furtuna ce băntuia atunci în Marea-Neagră în gura Suliniei, unde în virtutea dispozițiunii guvernului român dela 21 Septemvrie, e permis vaselor mici, în cazul unei furtuni pe Marea-Neagră, a absolve carantină.

Manifestații în Belgia. Sciri din Bruzella anunță, că acolo s'au ținut în timpul din urmă mai multe întruniri în fa- vorul sufragiului universal. Cu pri- legiul acestor întruniri s'au făcut mari ma- nifestațiuni. Numeroase grupuri de lucrători au străbătut străzile cântând marșurile și strigând „se trăescă sufragiul uni- versal”. În urma acestor întruniri garmi- soana, poliția și pompierii sunt conșuați, ear' înaintea palatului regal s'au postat patru baterii de artilerie. După cum se anunță din Gent, acolo încă s'au ținut la 8 c. o întrunire la care au participat peste 4000 de persoane. După întrunire circa 2000 de manifestați au străbătut străzile cântând cântece revolu- ționare și făcând gâlăgie mare. Poliția a voit să-i împrășcie, dar' n'a isbutit. În cele din urmă a făcut întrebuințare de arme, pucând asupra demonstrațiilor. Mai mulți dintre ei au fost răniți și câțiva arestați. Mulțimea infuriată a strigat tot ce i'a stat în cale și a aruncat cu petri, sticle etc. asupra polițiș- tilor. Numai cu ajutorul unui pichet de gen- darmerie a putut fi împrăsciată mulțimea in- furiată. În alte orașe din provincie s'au ținut deasemenea mari întruniri. Vorbitorii au amenințat cu răscăla dacă s'ar refusa su- fragiul universal.

Un episcop acuzat de înaltă trădare. Se depeșează din Belgrad, că episcopul grecesc din Monastir, Alexandru va fi dat judecării pentru crima de înaltă tra- dare. În urma aceasta episcopul a fost citat de patriarhul ecumenic *ad audiendum verbum* la Constantinopol. Nu șcim dacă e sau nu adevărată această scire, dar' de sigur că ea va fi produs mare bucurie la frații noștri din Macedonia, care în modul acesta se v'd scăpați de acest Grecoteiu incarnat.

Atragere atențiunea cârcmarilor asupra anunțului direcțiunii finan- ciare ce publicăm pe pagina a 4-a.

VARIAȚI.

(O figură de ceară). Într'un orașel din Germania s'a petrecut deunăzi următoarea scenă foarte hazlie:

Era și de țig. În mijlocul pieței se afla, între altele, și o panoramă, înaintea că- reia era grămădită o mulțime de lume. Oa- menii căscau mai cu seamă gura la o fru- moasă figură de ceară, al cărei cap se mișca încoet în dreapta și în stânga. Figura un adevărat cap de operă, era așezată în afară, lângă teșcheaua panoramei. Într'o seară, dă se între în panoramă o femeie grasă, venită la țig dintr'un orașel din apropiere. În momentul acela proprietarul dă la o parte vëlul, care acoperia figura și aceasta începe să-și facă mișcările ei obicinuite. Femeia cum vede figura, rămâne în loc ca înlemnită, se uită lung la ea și începe să strige:

— Aoleo, luseu Christoase, asta-i Kathi care a fost servitoare la noi și am dat-o afară, fiindcă avea obiceiul se fure!

Apoi întorcându-se spre figură, dișe:

— Bine Cathi, așa ai ajuns? Fie-ți rușine obrazului să-ți fie, fată stricăta ce ești!

Efectul acestor vorbe a fost foarte cu- rios. Lumea adunată acolo v'edă spre marea ei mirare, cum figura începe să schimbe fețe- fețe, să devină când roșie, când verde la față. Se părea că figura voia să se ascundă. Proprietăreasa panoramei sări repede și trase peste ea o perdea mare. De atunci — deși țigul ține și acum — panorama din acel oraș a rămas fără figura aceea fru- moasă, care nu era altoineva decât servi- toarea Kathi.

CRISA.

Sibiu, 10 Noemvrie n.

Situația politică a Ungariei nu s'a schimbat încă. Guvernul a demi- sionat, dar' crisa a rămas neresolvată. Politicii din Budapesta s'au de- sevărgire buimăciți, nimenia dintre ei nu este în stare să spună ce se va în- tîmpla acum. „Pester Lloyd” constată, că deși partidul liberal este mare și dis- pune de majoritate și de multe talente capabile de a primi câte un portofoliu ministerial, totuși compunerea ministe- rului din acest partid este deocamdată împreună cu foarte mari greutăți, fiindcă lipsesce omul care ar pute fi acceptat de șeful guvernului și al partidului. Afară de aceea con- tele Szapary a trebuit să-și dea demisia, pentru-că nu a isbutit să indu- plice Coroana a primii ideile par- tidului liberal în chestiunile bi- sericesci. Prin urmare crisa este cauzată printr'o diferență a Coroanei cu partidul liberal, de aceea nu ușor poate fi designat cu formarea cabinetului ear' un mem- bru al acestui partid.

Având această împiegurare în vedere constată și „Fremdenblatt”, organul mi- nisterului de externe, că este probabil o crisă parlamentară în Ungaria, adecă disolvarea casei deputaților, ale-

geri nou și poate cu totul alte forma- țuni și grupări de partid.

„B. Corr.” constată, că Maiestatea Sa a primit definitiv demisiunea între- gului cabinet cu Preatinala rezoluțiune dela 7 Noemvrie, dar' nu dela 6 cum s'a fost anunțat prin telegrama noastră de ieri. Pentru astăzi, Joi, așa spune „Pester Lloyd”, s'au chemați la Viena în audiență la Maiestatea Sa presidentul camerei Bánffy, Coloman Tisza și Coloman Széll. Este probabil că va mai fi chemat și ministrul Wekerle, ca să raporteze Maiestății Sale despre situație.

Ieri partidul guvernamental a ținut o conferență, în care ministrul-president a comunicat mai în detal cauzele demisiunii sale și s'a rugat ca acestea să fie luate spre sciință. În această con- ferență, despre care nu găsim în foile din Budapesta încă nici un raport, aveau să vorbească Coloman Tisza și contele Teodor Andrassy despre demisiune din punctul de vedere al diferitelor con- fesuni, dar' vre-o hotărîre nu s'a luat, la dorința expresă a contelui Szapary. Mai multe foi au adus scirea, că partidele opoziționale ar fi avut de cu- get a se fusiona, făcând un cartel, pe baza căruia se poată eventual căș- tiga majoritatea. Ferdinand Horánszky în numele apponyiștilor și Géza Pol- lónyi în numele kossuthiștilor desmint categoric această scire, după-ce precum se vede, cartelul s'a arătat nerealisabil.

Organul național croat „Agramer Tagblatt” se pronunță astfel despre si- tuațiunea din Ungaria:

„Pentru o schimbare temeinică a situa- țunii se ofer numai două căi: Sau a con- cede Maghiarilor toate și a chema la putere un minister Apponyi Ugron, sau și mai bine unul Polónyi G. Károlyi, sau a sevărgi o schimbare radicală de sistem în înțelesul contrar. Un bărbat energic în frunte, va fi în stare să aleagă, după disol- varea actualei diete, fără greutate deosebite o cameră, care luând în considerare eleme- ntele naționale nemaghiare din țeară, să etabla- ze în Ungaria un nou sistem de guvernare. Și se poate dișe cu multă încredere, că un sistm așa schimbat, care pune Ungaria pe baza sa na- turală, și delatăru egemonia maghiară, un sistem care se introduce votul univer- sal și se abroage stăpânirea de clase și de rasă, ar avé în sine pentru mulți ani garan- țiile succesului”.

Astăzi seară primim dela biurol de corespondență următoarele depeși despre crisă:

Budapesta, 10 Noemvrie n. În conferența partidului liberal a declarat Szapary, că în ces- tiunile biseriesci s'a ajuns numai în timpul mai din urmă la o înțelegere în sinul guver- nului. Cu privire la *căstoria ci- vilă obligată guvernul n'a putut ajunge la o înțelegere, care se și dobândească consim- țământul Coroanei*. Deoarece-ace crisa parțială nu era de dorit, și-a dat în- treg cabinetul demisiunea. Vor- bitorul nu voescese amintească acum momentele personale care au fost în joc când s'a luat de- cisiunea. Contele Teodor Andrassy, Coloman Tisza, contele Hadik, Chorin, Tibad au luat pe rînd cuvîntul, pledând pentru căsătoria ci- vilă obligată. La venirea sa la club Szapary a fost primit cu aplauze vii, ear' în urmă membrii partidului i-au făcut ovațiuni fur- tunoase.

Apponyi declară de ero- nată scirea că Szapary ar fi încercat în timpul din urmă o apropiere de el.

Wekerle, Szapary, Fejér- váry, Bánffy, Széll și Tisza au plectat acesară la Viena.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 10 Noemvrie n. (Ra- port despre holeră.) Joi au fost șapte îmbolnăviri nou și un cas de moarte.

Berlin, 10 Noemvrie n. Mesagiul de tron a produs o impresie rea prin deficitul de 42 milioane.

Bruxella, 10 Noemvrie n. Aseară s'a consignat garnisoana; sentinelele au fost îndoite.

Paris, 10 Noemvrie n. Cercetările cele mai minuțioase nu au dus încă pe urmele autorului atentatului.

Belgrad, 10 Noemvrie n. Novele alegeri pentru Scupcină s'au fixat pentru Februarie.

Bibliografie.

Toemai a apărut: „Căldarul poporului” pe anul comun 1893. Editura și tiparul „Institutului Tipografic”.

Afară de partea cronologică, noul călin- dar cuprinde: Regenții europeni. Posta. Co- respondența telegrafică. Raportul despre mē- surile nou și vechi. Timbre. Autoritățile biseriesci în Ungaria. — Partea literară: „Făr de noroc”. Novă de Ioan Russu-Si- rianul. „Femeia numai după urs nu se duce”. Poveste. „Vântul”. Poesie de George Coșbuc. „Crăiul Ielelor”. Baladă de Goethe. Tradusă de S. P.—u. „Cortegiul”. Poesie de Nicolae Tincu. „Musica”. Poesie de N. G. Rădulesci. „In copilăria mea”. Poesie de Mihailu Gre- goriadi de Bonachi. „Că astăzi”. Poesie de Veronica Micle. „Poet și critic”. Poesie de George Coșbuc. — Lucruri hazlii: Repor- ter modern; Un lăudăros; Nu-i de vină. Calcă-a popă. De O. Moroian. Țiganul și ie- puoroica. Anecdota din popor de Petru Conda. Doine populare. — Economic. — Întemplări de peste an. — Tîrgurile din Ardeal. Tîrgu- rile principale din Ungaria, România și Bu- covina. — Inscrte.

A apărut: „Elemente de fizică” pentru școalele po- porale. De Ioan Dariu. (Cu mai multe fi- guri intercalate în text.) Edițiunea a doua. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1892.

A apărut: „Catechetică” adecă „Metodica specială a studiului religiozității”. De protopresbiterul Simeon Popescu, profesor la școala nor- mală de institutori. Ed. II. amplificată. Bu- curesci. Tipografia Lupta.

A apărut: „Doinele și jocul Țiganilor”. Din biblia țigănească extras după cartea eșirii, din robia Egiptului de iarnă, cap nula vers zeru. Glume și petrecere deajuns. De Aron Boca Velchereanu, proprietar. Tipografia Alexi, Brașov, 1892.

A apărut: „Cavinte de aur sau Invătățuri înțelepte, date de un părinte fiului seu din operele lui I. H. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr.-cat. în Seplac. Cu per- misiunea prea ven. ordinariat. Ghierla, 1892, tipografia diecesană.

A apărut: „Istoria universală, partea I., lumea veche pentru clasa I. secundară, de I. Clinciu și G. Coman.

Cartea are 5 harte istorice în colori întocmai ca harte de Kiepert.

LOTERIE.

Tragerea din 9 Noemvrie st. n.

Brîn: 49 57 44 45 54

Căldarul țilei.

10/30 Noemvrie 1892.

Italian: Zenovie.

Gregorian: Martin.

Soarele: răsare 6.39, apune 3.37.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 10 Noemvrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.4)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
733.9	+1.6	+7.2	+9.0+6.8
			SO

Din țeară 8 Noemv. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	771	+ 8.4	N	1
Sătmár	770	+ 8.4	SV	1
Cluj	771	+ 3.0	—	—
Orșova	772	+ 7.2	S	1
Arad	771	+ 8.4	NV	1
Panciova	771	+ 8.2	S	2

Sosiți în Sibiu.

La 10 Noemvrie n.

Hotel „Neurhrer”. Ezanto, din Oradea-mare. Becsy, din Cluj. Horler, din Budapesta. Sessler, co- merciant, din Budapesta. Hafner, Langer și Weiss, comercianți, din Viena.

Hotel „Meltzer”. Stefanovits, din Budapesta. Graef, din Sighisoara. Herfart, preot, din Neustadt.

Teatru orășenesc.

Sâmbătă, în 12 Noemvrie nou:

„Die Fledermaus”.

Opereți în 3 acte de Ioan Strauss.

Economic.

Comerciul României cu Belgia. Ce- tim în „Bucuresci”: Legațiunea noastră din Bruzella a transmis guvernului român un raport consular asupra mișcării comerciale a Belgiei cu statul român.

Din acest tablou comparativ rezultă că, întrucât privește importatiunile române în Belgia, există un spor de importatiune pentru făinuri și pentru legumele făinoase uscate. Se constată deasemenea un spor pentru ex- portatiunile belgiane în România pentru unele produse cum s'au raliurile de oțel, ferul la- minat, sticlele și geamurile, ferul în table, haringi, zahărul rafinat, țesăturile de bumbac, în cânepă și jută.

O scădere considerabilă în exportatiunea Belgiei pentru România se constată în pro- dusele următoare: ferul lucrat de mână, peile brute, scrobeala, țesăturile de lână, porcelanuri, hârtie carton, machinele și fabricațiunile me- canice, postavurile și tucul lucrat.

Importul român în Belgia a scăzut cu desăvîrșire și autorul raportului se exprimă astfel:

„Cauzele principale ale scăderii im- portului român în Belgia 'mi-se par a fi: 1) Importatiunea prea mare din anul trecut, și stochul considerabil de produse rămase în întreprinderile, docurile și magazinele din Anvers; 2) Calculul greșit al situațiunii generale a recoltei din Europa, care a determinat la noi o exportatiune de cereale disproporționată cu cererile de pe diferitele pieți; 3) Dificul- tățile întâmpinate de cumpărătorii de grâu din Belgia, dela începutul anului curent până la încheierea din parte-ne a unei convențiuni provisorii cu Germania, pentru a reexporta în acest din urmă stat mărfurile provenind din România.

Întrucât privește exportatiunile bel- giane la noi, se poate constata că ridicarea drepturilor de vamă rezultând din noul nostru tarif general a avut oare-care influență asupra scăderii exportatiunii unor articole, ca ferul în table (tăles), care era scutit prin tariful convențional, și pentru care tariful român din Iunie 1891 a înființat drepturi de 2 și 3 franci; ca țesăturile de bumbac tipărite (35 franci, după tariful convențional, 60 fr., după tariful actual), ca țesăturile de in (45 fr., după tariful convențional, 70 fr. după tariful actual); etc., etc., s'au exportat în cantitate mai mare decât în 1891.

Sciri economice din România. Ce- tim în „Românul” ce am primit astăzi următoarele sciri economice: Ministrul agri- culturii a redus taxele de magazinagiu dela dosuri pentru primele 3 luni de inm gazi- nare de a 0.50 la 0.25 bani de tone.

Prețul vitelor în partea de sus a Mol- dovei e foarte scăzut. Seceta a făcut să nu fie nutreț, proprietarii de vite au început a le desface pe prețuri foarte mici.

Starea pieței Botoșani ca și a tuturor celorlalte din partea de sus a țerii este de o liniște desăvîrșită. S'au făcut câteva vîndări în țilele din urmă în grâu pentru Bucovina, și porumb pentru Germania. Toată lumea întrevede ca efect al acestei stări de lănce- zeală o crisă generală pe piață, care chiar a căm început a se pronunța din ce în ce.

Filoxera în Ungaria a făcut ravaje considerabile. Recolta este redusă și cua- litatea proastă. Aceeași situație și în Tran- silvania, unde boalele viței n'au fost com- bătute la timp.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rîmător în Stelnbruch. În 26 Octomvrie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr. de mijloc — cr. până — cr. ușori 47.— cr. până 48.— cr. marfă țărănească grea — cr. până — cr. de mijloc 41 1/2 cr. până 45 1/2 cr. ușori 46.— cr. până 47.— cr. romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 41 cr. până 44 1/2 cr. transito de mijloc 45 1/2 cr. până 45 cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

Dr. Sterie N. Ciurcu, IX, Pelikangasse nr. 10, Viena.

Consultațiuni cu celebritățile me- dicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [2759] 45

Consultațiuni și prin corespondență.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Noemv. n. 1892.

Grain	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Bănk (vechi)	74	75	7.80	7.40
Grâu dela Tisa	74	75	7.40	7.10
Grâu „Pesta”	74	75	7.85	7.45
Grâu de Alba-Bog.	74	75	7.85	7.40
„Bacica”	74	75	7.40	7.50
Grâu ung. de Nord	74	75		

Stămole, c. el. ori nou	Scini	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Secară		70—72	6.80—6.55
Orz	Nutrets de vîna	60—62	5.15—5.50
	de bure	62—64	5.60—6.20
Orz	—	64—66	6.40—7.50
Cacurua (porumb)	băuți, de altoiu	59—41	5.50—5.8
		75	4.75—4.80
Meiu		78	4.70—4.75
Hrîșcă			

Grâu	de toam. de primă.	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Cacurua	Sept.-Oct.	7.63	7.60
Orz	Maui.-Iun.	4.54	4.96
	de primă.	5.60	5.60
	Aug.-Sept.	11.65	11.70

Cursul pieței din Sibiu.

Din 8 Noemvrie n. 1892

Scir. de trif.	Lucrări unguresce	44	52.
„	roșie	58.	66.
Oleu de rap.	rafinat	81	82.
Uns. de porc	dela Pesta	52.50	53.
„	dela țeară		
Slănină	svîntată	45	45.50
„	afumată	50	51.
Său	—	35.	36.
Prune	—		
Lictar	slavon, nou	20.25	20.10
„	bănk (vechi)	28.25	28.50
Miere	brută		
„	galbină străcurată		
„	de Rosenau	140.	141.
„	brut	14.25	14.60
„	Drojdii de spirit	1.75	18.25

Cursul pieței din Sibiu.

Hârtie-monetă română	Camp.	9.45	vînd. 9.52
Lire turcești	—	10.60	10.70
Imperiali	—	9.60	9.70
Ruble rusești	—	1.17	1.18

Bursa de Budapesta.

Din 8 Noemv. n. 1892

Renta de aur ung. 6 1/2 %	112.80
„ „ 4 1/2 %	100.40
„ „ hârtie 5 1/2 %	100.40
Imprumutul căilor ferate ung.	120.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.25
Bonuri rurale ung.	94.50
„ croato-slavone	95.—
Obligațiunile desp. regalilor	100.—
Imprumut cu premiu ung.	144.50
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	—
Renta de hârtie austriacă	96.75
„ argint austriacă	96.50
„ aur austriacă	114.50
Losuri austriace din 1880	152.—
Acțiunile băncii austro-ungare	985.—
„ de credit ung.	355.—
„ „ „ aust.	811.—
Seriuri fondare ale institut. de cred și economii	101.—
„ Albină	—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.70
Napoleon-d'ori	9.55
Mărci 100 imp. germane	58.80
Londra 10 Livres sterlingi	119.70

Bursa de Viena.

Din 8 Noemv. n. 1892.

Renta de aur ung. 6 1/2 %	112.40
„ „ 4 1/2 %	100.85
„ „ hârtie 5 1/2 %	100.85
Imprumutul căilor ferate ung.	120.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	118.
(Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. 2-a emisiune)	100.70
Bonuri rurale ung.	94.0
„ croato-slavone	105.50
Imprumut cu premiu ung.	144.25
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	—
Renta de hârtie austriacă	96.90
„ argint austriacă	96.70
„ aur austriacă	114.70
Losuri austr. din 1880	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	985.—
„ de credit ung.	355.25
„ „ „ aust.	810.70
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.70
Napoleon-d'ori	9.55
Mărci 100 imp. germane	58.82
Londra 10 Livres sterlingi	117.50

Bursa de Bucuresci.

Din 18 Oct. st. v. — 4 oare p. m.

Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5 1/2 %	99.25
Renta română amort. 5 1/2 %	97.—
(Schuldverschreib.)	—
Oblig. de stat. C. F. R. 6 1/2 %	101.50
Renta rom. (Rat. conv.) 6 1/2 %	275.—
Imprumutul municipal 5 1/2 %	—
Seriuri func. rurale 7 1/2 %	98.—
Seriuri func. rurale 5 1/2 %	104.50
Idem urbane 7 1/2 %	92.—
„ 5 1/2 %	84.—
Banca Nat. (500 lei vîrs. intr.)	1673
„ Dacia-Rom. (250 lei vîrs.)	393
„ de Asig. Nat. (300 lei vîrs.)	410
„ Rom. de reasig.	101
„ de con. (350 lei vîrs.)	—
Oblig. Căsei Pensiunilor	—
Agio	—
„ Schim	—

Londra 3 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Paris 3 luni	—
„ cek	—
Viena	—
Agio	—

Pentru redacțiune responsabil: Andreu Baltes.

Nr. 33703—1892.

IV. [748] 2—3

ANUNȚ.

Conform ordinului nr. 51026 cu data de 1 August al Ex. Sale ministrului de finance, cei interesați sunt avertați, că în toate acele comune, unde drepturile regale pentru vinderea beuturilor spirituoase a fost exclusiv dat în arândă, cei care în prezent se ocupă cu vinderea beuturilor spirituoase, dacă și pe viitor vor să continue cu această ocupație, conform art. XXXV. §-ul 9 al legii dela 1888 ca până la sfârșitul lunii Noemvrie să-și înainteze petiția provădută în regulă cu cele necesare înscrise în §-ul 5 al regulamentului de instrucțiune la subsemnata direcție financiară și în acest cas până să se ridice la valoare petiția, pot să continue în comuna respectivă cu vinderea în mic și mare, ca în anul curent a beuturilor spirituoase cu acea abatere, că dacă și pe viitor li-se va concedia vinderea exclusivă a beuturilor spirituoase, apoi vinderea spiritului numai așa o pot exersa, dacă vor vinde vin și bere.

Sibiu, 3 Octomvrie 1892.

Direcțiunea financiară reg. ung.

Sz. 33.703 1892.

[27692] 2—3

IV.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu m. kir. pénzügy-ministerium folyó év augustus hó 1-én 51026. szám alatt kelt rendelete folytán értesítetnek az érdekelt felek, hogy mindazokban a községekben, a melyekben a folyó évben a kizárólagos italmérési jog volt bérbe adva, azok a kik jelenleg szeszest italokna kimérésével, vagy kismértékben való elárusításával foglalkoznak, ha ebbeli tüzletöket a jövőre is folytatni akarják, tartoznak az 1888. évi XXXV. t. cz. 9. §-ában, a hozzá kiadott végrehajtási utasítás 5. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt folyó évi november hó végéig az alórt pénzügyigazgatásnál benyújtani, s ez esetben kérelmük jogerejű elintézéséig az italmérést, illetve kismértékbeni elárusítást oly mérvben, mint a minőben azt folyó évben gyakorolták, továbbra is gyakor-

rolhatják azzal az eltéréssel, hogy ha az illető községben a jövőre szintén a kizárólagos szeszitalmérés jogosultság adatnék bérbe, úgy a szeszkimérést csak akkor gyakorolhatják, ha bor és sörkimérők Nagyszeben, 1892. október hó 3-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Pentru prăvălia de modă a dlui **Schuster Sándor**, Déva se caută [5798] 1—3

Un învățăcel

sau practicant

care se va accepta imediat.

A eşit tocmai de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebuință de cunoștința dispozițiilor acestei legi, dar și toate primăriile comunale. Aci se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tirgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune poporală a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. VIII).

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

„ARDELEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA”, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

- depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicere cu 5%;
- depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școli, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.

Orăștie, la 1 Noemvrie 1892.

Direcțiunea.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vândare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei ceruale, — protopretorului cerual.

község előljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

tgyben.

100 bucăți 50 cr.

Asortare în abundență

STOFE la MODĂ

și de doliu

metrul dela 35 cr. în sus

satine dublă.

STOFEpentru
haine de bărbați și de copiimetrul dela fl. 1.40 în sus.
Lățimea 150 cm.

Barchenturi și cretoane

de spelat.

Chiffone, pânzărie,
Olanderie.**TRUSOURI**

complete pentru mireasă.

Comandarea

a tot felul de albituri și chindiseală.

Prețuri moderate.

Mantile de dame și Paltoane.

Corsete (miedere) mufuri și căciulițe,

Jupoane și Cămăși

de dame.

Jucării de copii.

Prăvălie nouă de modă.**Isvorul cel mai ieftin de cumpărat.**

Am onoare a aduce la cunoștință P. T. public, că am deschis în piața de aici o prăvălie cu manufactură, modă și Kunst-Galanterie, dispunând de un deposit bine asortat cu articolele aici menționate. Practicând mai mulți ani pe piațe mari în străinătate, sunt în plăcuta pozițiune a sta cu cele mai renumite fabrici în legătură, astfel nișuința mea este de a servi P. T. public cu articole cât se poate de solide și ieftine.

Cu distinsă stimă

[5445] 1—20

Schuster Sándor în Deva

Casele dlui Moldovan Sándor în piață.

MUSTRE

trimitem cu plăcere și în provincie.

Sub-îmbrăcăminte

sistem Jäger

pentru bărbați, femei și copii

deasemenea ciorapi și mănuși.

Tot felul de
lucruri începute de mână.Articole de galanterie
Flori de decorat și cununi.
Ploiere și umbrele.

Asortiment bogat

de
învălitore și decoruri pentru haine.
Mare magazin
de catifea și peluče.

Basmale de Berlin,

haine pentru copii, perdele.

Tot felul de covoare,
velințe de pat și mese.